

Německé divadlo třetího tisíciletí - ukázky z her

Sibylle Berg: *A TEĎ: SVĚT neboli Co je venku, do toho mi nic není* (2013)

Překlad: Jitka Jílková (pracovní verze)

Během textu se natáčí video. Případně: adresáta videa vidíme ve sklepech. Nebo jenom jeho oči. Nebo úplně jinak.

Přítelkyně a matka se mohou objevovat, ale nemusí.

Klidně spousta hudby.

Chce to být tvrdá, když mám zjistit,

O co jde, na čem záleží,

Až pak

To klidně řeknu světu,

Jediná možnost přežít je tu,

Jen jako vítěz, silou, mocí,

Nedát se vysmát a mít pocit

Že všechno zvládnu bez pomoci.

Zocelím tělo, snesu dost,

Ted' už mě nechte, dobrou noc!

Dostalo mě, jak dokážu rýmovat.

A jak dokážu dodržet slib.

Ukážu ti svět. Svět normálnosti. Vždyť víš – svět lidí, co mají naději.

A ty jsi v klidu.

Na tom jsme se dohodli.

Lidi snesou život, jen když mají naději.

Jak se vůbec máš?, napadá mě v téhle souvislosti. Doufáš, že ještě někdy uvidíš slunce? No, když už máme mluvit o tom, co mě zajímá nejvíc, tak bych řekla, že z toho nic nebude.

Nějak to nevyšlo.

Moje naděje, i když se na ni neptáš, spočívá v tom, že tam venku na mě čeká nějaký člověk. A kluci klidně čekat můžou, skoro všichni jsou bez práce. Nebo studují aby byli bez práce až potom. Nebo jsou na praxi. Na deset let. Takže by vůbec neměl být problém, aby se tu někde někdo poflakoval a čekal na mě. Mladou ženu se zelenýma očima a zájmem o kunf-fu. Možná se jmenuje Lina.

Ten můj člověk možná právě teď stojí u okna, dívá se tam, kde ještě před vytrvalým deštěm bývalo nebe, a ptá se sám sebe, jestli v souvislosti s láskou může vzejít i jiný pocit než bolest. Jednou to totiž vždycky bolet musí. Protože jeden chce a druhý nechce nebo jeden už nechce a nebo oba nechtějí dost, a to pak sedí proti sobě a diví se.

Bzukot.

Za oknem už zase krouží špionážní trubci. Nové hobby mladistvých mladých mužů, kteří si tyhle vymoženosti tisknou na 3D tiskárnách a pak je vysílají hledat si sexuální partnery. Příště si na ty trubce přidělají vlastní penisy. Na zdraví. Jsou i horší věci.

Například být mladý a večer sám doma. Moje rodina, kterou jsem si sama sestavila, je někde venku. Gemma po nákupech, Minna se věnuje sportu a já tady trčím a natáčím video, které kromě tebe, milý Paule, neuvidí vůbec nikdo.

Dobrý večer, mé křeslo, stolku,

Copak jste dnes dělaly?

Když jsem doma, jde po mně ticho,

Chňapá jak pes, jsem v prdeli,

Jen čichám svoje osamění,

Ve žlutém světle nevidím,

Nevím, co pro mě je, co není,

Je mi líp s lidmi, bez lidí?

Láska se koná jenom v písních,

V životě ti z ní zbyde nula,

A když tě touha popadne,

Sama víš, jak to dopadne:

Je noc, jsi nahá, strachy zhasneš,

Zbyde ti jenom samomluva.

I když se nijak nehrnu do toho, abych byla nahá. A touha je nesprávné slovo. Toužím jenom po místech a věcech, které znám. Takže například netoužím po vrcholku Himalájí nebo po endoskopii střev, ale po citu, který znám z filmu. Mě ještě nikdy nemiloval žádný člověk. Tedy v tom nesmírném smyslu, jaký nám ukládají média a umění. Někdo takový, koho bych okouzčila, aniž by si na mě zvykl, neexistuje. A přitom čistě opticky vyhovuji všem parametrům, které má splňovat žádoucí člověk naší doby. Mám zdravé zuby a jsem politicky korektní.

Slyším tě snad, jak nesouhlasně kňouráš, Paule?

Za večerů, jako je tenhle, mívám nejasný strach, že všechno zůstane, jaké to právě je: šedé. A že z kalného pocitu mladého člověka upadnu rovnou do toho, co vídám u starších: do čirého zoufalství. Jako by se nesplnil nějaký slib. Každý, koho znám, hledá to, co nezná a co tuší ve chvílích, kdy alkohol v těle dosahuje právě té správné hladiny a hraje právě ta správná píseň. Chceme být neomezení a nekoneční. A přitom jsme jen někdo, kdo je ožralý a jde domů s někým, kdo taky jenom jde s někým domů.

Já jsem šla domů s Linou, ale bohužel se u mě vyvinul cit. Který ovšem ignoruju. Na ignorování citů jsem úžasná. Teď jsme dobré přítelkyně, řekla, a já nejsem nešťastně zamilovaná. Jen prodávám vývoj osobnosti. Učím se nemít nároky, brát, co dostanu darem. Bla bla. Neznám žádnou, která by nebyla závislá na nešťastné lásce. Tak krásně se při ní hubne, a hluboké myšlenky taky nejsou marné. Nešťastná láska mi dává pocit, že jsem mimořádně emocionální osobnost.

Líbí se ti mé filmy ze života teenagera? Zakusuješ se vzteky do koberce? Aha, ty tu nemáš koberec. Ono je to tak lepší. Absence dekoračních prvků, například i nenošení fascinátoru, podporuje koncentraci na to, co je podstatné. Na lidské pozůstatky.

Falk Richter: *Small Town Boy* (2013)

THOMAS

Das fängt jetzt einfach irgendwie an. Ich versuche mal was. Also. Der Russe. Der Russe. "Der Russe ist einer, der Birken liebt." Der Russe ist einer, der Schwule zusammenprügeln liebt. Der Deutsche ist einer, dem das scheißegal ist. Der Türke ist einer, der Schwule ebenfalls total verachtet. Der Saudi-Arabier ist einer, der

schwule Männer erhängt. Der Franzose ist einer, der massenweise gegen die Öffnung der Ehe auf die Straße geht, weil er meint, dass Frankreich deshalb seine Weltvormachtstellung verloren hat, weil schwule Männer jetzt heiraten dürfen. Der Amerikaner ist einer, der die Bibel wie ein elfjähriges Kind liest und alles wörtlich nimmt, was da drin steht, solange es nicht sein eigenes unmoralisches und widersprüchliches Handeln betrifft, wie z.B. sich scheiden lassen, Pornos gucken, sinnlos Leute niedermetzeln, die gesamte sogenannte „freie Welt“ ausspionieren. Der Däne ist einer, der irgendwie entspannter, offener und fortschrittlicher ist als alle anderen. Wie kommt das bloß? Warum gibt es da glückliche schwule Paare, die Kinder adoptieren, ohne dass das Land komplett zusammenbricht? Ganz im Gegenteil. Wer will schon in einem Dreckland wie Russland mit einer Witzfigur wie Putin leben, wenn er in einem Haus am Meer in Dänemark mit seinem gutaussehenden, selbstbewussten, glücklichen, fürsorglichen, schwulen Anwalt leben könnte? Der Russe ist einer, der ein mieses Diktatorenschwein anhimmelt. Der Russe ist einer, mit dem man keine Handelsabkommen schließen sollte. Der Russe ist einer, der auf keinem Gipfeltreffen irgendetwas zu suchen hat, solange er seine scheiß-menschenverachtenden Anti-Schwulen Gesetze nicht rückgängig gemacht hat. Der Russe ist einer, der 20-Jährige Mütter ins Arbeitslager steckt, weil sie darauf hinweisen, dass Putin ein menschenverachtendes Diktatorenschwein ist. Der Russe ist einer, den man vor den Internationalen Gerichtshof für Menschenrechte zerrren sollte. Der Russe ist einer, der Geldstrafen dagegen verhängt, öffentlich zu äußern, dass der schwule Komponist Peter Tschaikowski schwul war. Der Russe ist einer, der unentwegt mit Angela Merkel über die Automesse in Hannover läuft, ohne dass Angela Merkel auch nur einmal darauf hinweist, dass er massenhaft Künstler und Politiker der Opposition ins Gefängnis steckt. Der Russe ist einer, der im freien Oberkörper durch die Tundra reitet und dabei aussieht wie eine würde- und glanzlos gealterte, eitle Tunte aus den 80er Jahren. Der Russe ist einer, der, der, der Russe ist einer, der

Jetzt geht mir die Kraft aus, ich kann nicht mehr:

Was ist da los in Russland?

Was soll das?

Was machen die da?

Die foltern MEINE Leute da, und ich kann nichts dagegen tun.

Die foltern MEINE Leute da, kidnappen die auf offener Straße und nehmen die mit zu sich nach Hause. Die müssen nackt vor denen knien, und dann schlagen die denen in die Fresse. Zwingen die, einen Dildo in den Mund zu nehmen. Rasieren ihnen die Haare ab und reiben sie mit Insektenvertilgungsmittel ein und schlagen ihnen wieder ins Gesicht. Vergewaltigen sie mit einer kaputten Flasche und singen dabei: The Show must go on! Immer mit diesem Grinsen im Gesicht. Diesem Grinsen was auch Putin hat, wenn er über die Anti-Schwulen Gesetze spricht. Oder Alexander Dobrindt, wenn er wieder gegen „diese schrille Minderheit“ hetzt, die viel zu viel Aufmerksamkeit bekommt. Das dumme Grinsen von Putin und sein juveniles Gestotter, wenn er in Skandinavien gefragt wird, was denn nun der Hintergrund seiner repressiven Anti-Schwulen Gesetze ist, und er nichts herausbringt, außer Gestammel und Gestotter, abgebrochenen Sätzen vielen Ähhs und Pausen und dann nichts und dann endet mit dem viel zu hastig, fast verschluckten Satz „Bitte respektieren Sie, dass wir unsere Kinder schützen wollen.“

Wieso darf in Russland per Gesetz JEDER BESTRAFT WERDEN, DER NICHT NEGATIV ÜBER HOMOSEXUALITÄT BERICHTET, die da aber offiziell nicht mal mehr Homosexualität genannt werden darf, SONDERN NUR NOCH PÄDOPHILIE - DAS IST ABER NICHT DAS GLEICHE - Pädophilie ist, wenn Berlusconi auf seinen Parties minderjährige marokkanische Prostituierte fickt. DAS IST PÄDOPHILIE, nicht

wenn zwei erwachsene Männer Hand in Hand durch die Straße gehen.
Liebe Angela Merkel, reden Sie endlich mit Wladimir Putin, dass er aufhört MEIN VOLK foltern zu lassen. Ich will nicht mehr auf Youtube sehen müssen, wie russische Polizisten in Zivil junge Männer zusammentreten, weil sie eine Regenbogen Flagge hochgehalten haben. Ich will nicht mehr, dass Neonazis mein Volk von der Straße wegfangen und vor laufender Handykamera ausziehen, fesseln und mit Dildos malträtieren, ihnen Urin über das Gesicht kippen und sie zwingen, dabei russischorthodoxe Choräle zu singen, das Ganze dann ins Internet stellen und dafür nie, nie, nie, strafrechtlich belangt werden. Ich will nicht mehr, dass russische DUMA Abgeordnete im russischen Fernsehen dafür plädieren, dass schwulen Männern, die einen Verkehrsunfall haben, eine Bluttransfusion verwehrt werden soll, dass man schwule Männern, die einen Verkehrsunfall haben, in staatlichen Krankenhäusern nicht mehr behandeln lassen soll, und alle applaudieren. Ich will nicht mehr, dass Anna Netrebko Wahlkampf macht für Putin und anschließend in MEINER Tschaikowski Eugen Onegin Inszenierung an der Wiener Staatsoper die Rolle der Tatjana singt. Tschaikowski war SCHWUL, Anna, und du kannst nicht einfach Wahlkampf für jemanden machen der MEINEM Volk den Krieg erklärt hat und gleichzeitig eine Oper eines der größten Komponisten MEINES Volkes trällern. Ich wünsche mir, dass du dich verschluckst an deiner Bigotterie und Verlogenheit, wenn du noch einmal irgendwo auch nur einen Ton Tschaikowski singen solltest. Und wenn die Süddeutsche Zeitung noch einmal ein Interview mit Anna Netrebko abdruckt und den Satz „Putin ist gut für Russland“ einfach unkommentiert stehen lässt, wie unlängst geschehen, und dann einfach weiter fragt nach ihrer Strickjacke, die sie als Manon tragen muss, und ob ihr denn das überhaupt zuzumuten sei – immerhin sei sie doch die große Diva ANNA NETREBKO, und die könne man doch nicht mit einer gewöhnlichen Strickjacke über die Bühne schicken...
Weißt du was, Süddeutsche...? In Russland mutet man MEINEM VOLK ganz andere Sachen zu, als ‘ne gewöhnliche Strickjacke zu tragen. Nimm das endlich mal zur Kenntnis und schreib darüber. Berichte doch mal über Putin und seine Pogrome gegen Schwule. Mach das doch mal! Recherchiere das mal und schreib mal darüber. Oder Merkel könnte das machen. Aber warum macht sie das nicht? Weil sie ja selbst strategisch schwulenfeindliche Politik betreibt, um ihre reaktionären Stammwähler nicht zu verschrecken. Merkel könnte ganz locker die gleichen Rechte in Deutschland durchsetzen, die es in Skandinavien, Belgien in Spanien schon lange, lange gibt, JETZT SOGAR IN ENGLAND, und die da dazu beigetragen haben, dass schwule Männer vor dem Gesetz endlich nicht mehr als MENSCHEN ZWEITER KLASSE behandelt werden und sich daher AUCH ENDLICH NICHT MEHR ALS MENSCHEN ZWEITER KLASSE FÜHLEN MÜSSEN, WEIL IHNEN UNENTWEGT DIE IM GRUNDGESETZ VERBÜRGTEN RECHTE VON MERKEL UND IHREN SCHEISSREAKTIONÄREN KATHOLISCHEN FREAKS VORENTHALTEN WERDEN. DIE KATHOLISCHE KIRCHE IST EINE DER SCHRECKLICHSTEN VERIRRUNGEN DER MENSCHHEIT, DAS HAT NIETZSCHE SCHON BEGRIFFEN. WIESO DÜRFEN DIE IM JAHRE 2013 IMMER NOCH IHRE WIDERWÄRTIGEN MENSCHEN VERACHTENDEN HASSPREDIGTEN AUF ALLEN SENDERN RAUSBRÜLLEN? SEIT TAUSENDEN VON JAHREN SITZEN DIESE SEXUELL DYSFUNKTIONALEN KINDERSCHÄNDER IN UNSEREN KÖPFEN UND SAGEN UNS, WIE WIR ZU DENKEN UND ZU FÜHLEN HABEN, WOFÜR WIR UNS SCHÄMEN MÜSSEN, WOVOR WIR ANGST HABEN SOLLEN. DU SOLLST NICHT LIEBEN. DU SOLLST NICHT DU SELBST SEIN. DU SOLLST ANGST HABEN. DU SOLLST DICH NICHT FREI FÜHLEN.

DU SOLLST DICH SCHÄMEN, FÜR DAS WAS DU BIST.
DU SOLLST DEINEN KÖRPER HASSEN.
DU SOLLST DEINEN KINDERN ANGST MACHEN.
DU SOLLST DEINE KINDER VON UNS SEXUELL MISSBRAUCHEN LASSEN.
DU SOLLST UNS GOLDENE SCHLÖSSER BAUEN.
DU SOLLST NIE WIDERSPRECHEN.
DU SOLLST NICHT DENKEN.
DU SOLLST DICH VERSTECKEN.
DU SOLLST NICHT SEIN, DER DU BIST.
DU SOLLST NICHT SEIN, DER DU BIST.
DU SOLLST NICHT FREI SEIN.
DU SOLLST IMMER EINSAM SEIN.
DU SOLLST DEIN BEGEHREN NIE AUSLEBEN.
DU SOLLST NACHTS ALLEIN IM BETT LIEGEN UND DICH VOR SEHNSUCHT
UND VERLANGEN VERZEHREN UND WEINEN, JA, WEINEN, JA, WEIN
EINFACH, WEIN.

Ich hab ja nichts gegen Schwule, aber das ist einfach UNNATÜRLICH, und Gott hat
eben Mann und Frau gemacht, UND ER WIRD SICH JA WOHL WAS DABEI
GEDACHT HABEN, IST JA NICHT BLÖD DER GOTT, ODER, ICH MEIN DER
MACHT DOCH NICHT MANN UND FRAU MIT DER GANZEN
FORTPFLANZUNGSUNDSOWEITER UND MACHT DIE EHE UND DIE FAMILIE,
DAMIT DA JETZT MÄNNER MIT MÄNNERN UND FRAUEN MIT FRAUEN. ICH
MEIN, DAS IST DOCH SCHON REIN BIOLOGISCH BETRACHTET VÖLLIGER
UNSINN, DA WÄRN MIR JA IN EINER GENERATION ALLE AUSSTORBEN. JA
SAGT MAL, KÖNNTS IHR NETT MEHR DREI UND DREI ZUSAMMEN ZÄHLEN?
DER IST DOCH NICHT BESCHEUERT DER GOTT, DEN KÖNNT IHR JA NICHT
FÜR BLÖD VERKAUFEN, WIR STERBEN ALLE AUS, UND DANN ÜBERNIMMT
DER MUSLIM DAS HIER ALLES, UND DER CHINESE STEHT A SCHON BEREIT,
DA MÜSSEN MIR JA WOHL JETZT NICHT AUCH NOCH ALLE SCHWUL
WERDEN. DA MÜSSN MIR JA WEHRHAFT BLEIBEN UND NICHT ALLE
WEIBISCH WERDN. JETZT HÖRTS MA AUF, IHR SEIDS JA ALLE DEPPERT.
Oh Gott, ich kann nicht mehr, aber das musste jetzt mal raus. Es ist so schwer. MEIN
VOLK hat keinen Anwalt. Nirgendwo auf der Welt. Niemand setzt sich für die Rechte
MEINES VOLKES ein. Niemand. Und MEIN VOLK selbst ist so zerstritten und
verhält sich selbst so unsolidarisch untereinander, und steht nie zusammen und
kämpft nicht und wehrt sich nicht und lässt alles mit sich machen - das bewundere
ich ja an den ganzen Türken hier. Königin Shermin, weißt du, dafür bewundere ich
dich. DEIN Volk hält zusammen. Es liebt dich und es kämpft sich langsam mit dir
nach oben, raus aus der ganzen Zweite-Klasse Kategorisierungsscheiße. MEIN
VOLK ist so zersprengt und zerrissen.

Ein Teil versteckt sich verängstigt hinter der Schrankwand zitternd, ein anderer Teil
bekommt jetzt gerade in dieser Sekunde Pisse über das Gesicht geschüttet von
einem Parteigenossen Putins, und Angela Merkel findet das völlig in Ordnung. Mann,
Ihr sollt Euch zusammenschließen, Euch solidarisieren, EUCH ALS EINE NATION
DENKEN, füreinander einstehen, miteinander kämpfen, Euch nicht immer nur
gegenseitig dissen und fertigmachen, ist das denn so schwer, verdammt nochmal.

Ach, es ist alles so... traurig... Ja. Zum Abschluss noch einen Witz:

Erika Steinbach ist Beauftragte für Menschenrechte in der CDU.

So, jetzt bitte alle mal lachen. So, ich erzähle es noch mal: Erika Steinbach ist
Beauftragte für Menschenrechte in der CDU. Erika Steinbach, das ist die mit dem
Nazi-Besatzungssoldaten als Vater, die für Deutschland in den Grenzen von 1937
kämpft und so ziemlich alles dafür tut, damit es nicht zur Aussöhnung zwischen

Deutschland und Polen kommt, und die bei Anne Will Sätze normalerweise beginnt mit: "Ich habe ja nichts gegen Schwule, wir laden die sogar ab und an bei uns zum Essen ein, ABER" - und dann kommen verschroben rassenideologische Abhandlungen, die sich eben auch in den gedanklichen Diskursgrenzen von 1937 bewegen und ja... Diese Frau... Übrigens seit Jahrzehnten kinderlos...wie Angela Merkel... wie Ilse Aigner... all diese Frauen, die MEINEM VOLK das Recht auf Heirat und Adoption verwehren wollen und unentwegt vom Schutz der Ehe quatschen, leben in kinderlosen Ehen oder sind Single oder geschieden oder alles zusammen. Was wollt Ihr denn da immer schützen eigentlich? Ihr habt doch gar nix an Beziehungen aufgebaut in Eurem Leben, das den Namen Ehe verdient. Was wollt Ihr denn da immer schützen? Und das ist auch nicht meine Schuld, liebe Ilse Aigner, dass Deine Partner wie Du unlängst der BILDZEITUNG anvertraut hast, nie bei Dir bleiben, weil Du beruflich halt so eingespannt bist. Dann musst Du halt weniger arbeiten, wenn Du eine Beziehung willst oder mehr auf Deine Partner eingehen, denen zuhören, mal ein paar intensive Stunden mit denen verbringen. Liebe Ilse Aigner lassen Sie unser Volk in RUHE. Es ist nicht UNSERE Schuld, dass Sie beziehungsunfähig sind. Und liebe Erika Steinbach bitte setzen Sie sich für den Rest ihres Lebens an die Oder/Neiße Grenze und weinen täglich neunzehnsiebenunddreißig Tränen um Ihren Vater. Ich hatte auch einen abwesenden Vater wie Sie. Meiner war auch nie da, und meiner hat auch im Krieg gekämpft und wurde vom Krieg zum emotionalen Krüppel gemacht. Insofern verstehe ich, dass Sie sich noch immer einen liebenden Vater wünschen und es nur gut meinen, wenn Sie bei Anne Will sagen, dass ein Kind immer eine Mutter und einen Vater braucht, und... ich fühle Ihren Schmerz. Ehrlich. Wenn Sie sagen, wie sehr Sie unter der Abwesenheit Ihres Vaters gelitten haben... das habe ich auch. Mein Vater war immer abwesend. Aber die Lösung kann nicht sein zu verbieten, dass zwei liebende anwesende Väter, die sich wirklich voll und ganz dafür entschieden haben, ein Kind liebend und mit viel Zeit und Fürsorge großziehen dürfen. Die Lösung kann nicht sein, die Liebe der zu Liebe Fähigen zu verhindern. Die Familie, die Sie als Kind erlebt haben, liebe Erika Steinbach, ist nicht schützenswert. Es ist die Familie des Vätertyranns, es ist die Putinfamilie, die Familie, die wohl auch Herrn Dobrindt vorschwebt: Ein kommunikationsgestörter, liebesunfähiger Soldatenvater nimmt Frau und Kinder in emotionale Geiselschaft und errichtet eine tyrannische Willkürherrschaft. Diese Familie hat kein Anrecht darauf geschützt zu werden, sie bietet dem Kind keinen Schutz. Liebe Frau Steinbach, ich habe ja schon viele verstörte und kaputte Menschen in meinem Leben kennengelernt, aber bei Ihnen bin ich wirklich über die Maßen ratlos. Was machen wir nur mit einem Menschen wie Ihnen? Wie kriegen wir da all diese Blockaden gelöst, die Ihnen den Weg versperren zu Verständnis, Fürsorge, Liebe? Bitte geben Sie das Amt der Beauftragten für Menschenrechte ab und geben Sie es in die Hände eines Menschen, der Menschen liebt, nicht verachtet, und der sich ernsthaft für die Rechte aller Menschen einsetzt, nicht nur für die Rechte der eigenen Parteimitglieder oder lobbyistischen Schmiergeldüberweiser. MEIN VOLK IST IN GEFAHR. Es wird gerade geopfert. Die Menschen da draußen, die sind so verwirrt. Dieses Wirtschaftssystem, das Niederreißen aller Grenzen, das Aushöhlen der Identität, die Zurichtung zum reinen Leistungsobjekt, das nur dazu da ist, um zu arbeiten, zu konsumieren, bei Erschöpfung Wellness zu betreiben, bei Angstzuständen und Beziehungsproblemen den Therapeuten aufzusuchen, sich fit und begehrt zu halten, Profile von sich zu erstellen, die seinen Marktwert steigern und für genügend Absatz sorgen - und die eine rein affirmative Haltung der Welt und dem System, das es innerlich komplett leerspült, gegenüber entwickeln, die sich ausschließlich über GEFÄLLT-MIR-Klicks und JA ICH STIMME DEN NUTZERBEDINGUNGEN, DIE ICH

NOCH NIE IN MEINEM LEBEN GELESEN HABE, VOLL UND GANZ ZU und
überschreibe all meine Daten an ein Unternehmen, von dessen Zielen und
Strukturen ich keine Ahnung habe. Und Ja! GOOGLE darf alle meine Kontakte
speichern! Und Ja! Facebook darf uneingeschränkten Zugang zu meinem
persönlichen Telefonbuch haben! Die Leute sind so AUFGELÖST durch all diese
Scheiße, die brauchen irgendeine Gewissheit, irgendeine Klarheit. Irgendetwas, das
ihnen wieder Halt gibt und sei es nur die letzte Klarheit, Hetero: gut. Schwul:
schlecht. Ich: richtig. Alle, die nicht so sind wie ich: falsch. Oder in der
russischnamerikanischen Variante: Wer ist verantwortlich für den Untergang der russischen Kultur?
Wer ist schuld daran, dass im mittleren Westen der USA ein Orkan eine Trailerpark-Siedlung
verwüstet hat? Wer ist schuld daran, dass wie Thilo Sarrazin und Eva Herman behaupten, die
europäischen Völker aussterben? Wer ist schuld daran, dass in Deutschland fast jede zweite Ehe
geschieden wird, und fast alle deutschen Kinder mittlerweile nur mit EINEM Elternteil aufwachsen?
Wenn Sie heute nach diesem Abend auf die Straße gehen, schauen Sie sich um. Wenn Sie irgendwo
zwei verliebte junge Männer entdecken, die Händchen haltend durch die Stadt laufen und sich sanft
unter einer der Laternen einen Kuss geben, dann wissen Sie, DIE SIND SCHULD. SIE SIND FÜR ALL DAS
UNGLÜCK VERANWORTLICH. WEIL DIE SICH LIEBEN, SCHICKT GOTT UNS ALS STRAFE ALL DIES
UNGLÜCK.

Elfriede Jelinek: *Obchodníkovy smlouvy (Hospodářská komedie)*

Překlad: Barbora Schnelle (pracovní verze)

*Tak nějak by to tady možná mohlo vypadat: Sál bez oken, tlumené světlo, stěny a stropy černé,
podlaha s řady sedadel v tmavě šedé, lidé v tmavém oděvu. Úplně vpředu pódium, na něm stoly
ověšené černou látkou. Kde to jsem? Na výročním setkání gotiků? Fanoušků pohřebních ústavů, nešlo
by to pojmenovat lépe? „Annual General Meeting, 16 July 2008, St. Helier/Jersey, nebo St. Peter
Port/Guernsey, jedno kde, naše společnost vás zve.“ Toto je vidět ve zpětné projekci na konci sálu.
Jedno slovíčko chybí: extraordinary. Mimořádné valná hromada. Jde o miliónový obchod. Banka,
realitní společnost z nějaké vzdálené země, do které se těžko dostaneme, tihle lidé chtějí vidět
zpečetěné to, na čem se usnesli. Řada investorů se obává, že přijde o ještě více peněz. A tak to taky
bude. S pár set tisíci hlasovacími právy v kapse tu sedí v hale zástupci drobných akcionářů, kteří by ani
nenašli vchod do vlastní koupelny, kdyby neměli směrovku v bytě, z něhož je už taky brzy vykážou,
protože si nakoupili papíry této společnosti. Prodali všechno, aby nakoupili papíry této společnosti. Co
se to tu povaluje? McBook nebo nějaký jiný notebook na kolenou, i vy jste na kolenou, tři elektronické
voting machines, tašky, blackberry, fotoaparát, podklady, psací potřeby, malá láhev s minerálkou.
Žádný stůl. Všechno leží na zemi.*

*Text může začít a skončit na jakémkoliv libovolném místě. Je to jedno, jak bude provedení vypadat,
představuji si, že text budou co možná nejhlasitěji křičet tři nebo čtyři muži. Nemusejí přitom
postupovat precizně, to znamená, že nemusejí nutně dodržovat pořád stejný rytmus, mohou se klidně
objevit posuny a nepřesnosti, ale prosím ne schválně! Taky by se to dalo nahrát a pouštět to na
toalety nebo do šatny, kamkoliv... Při uvedení by bylo zábavné, kdyby se na scéně nosily velké
kaširované hlavy politiků, jak je známe z demonstrací při summitu G8.*

Díky, internetová posteři, ó přijďte ke mně! V jesličkách je ještě hodně místa.

PROLOG

Hraju na vás jako na hudební nástroj, však já už z vás ty správné tóny nějak dostanu. Chápu, nejste ani jasnovidec, ani spekulant, jste vlastně nevinný, máte k tomu co dodat? Skoro to vyšlo a přece neúspěch, skoro bychom tu banku dokázali ozdravit, kdybychom neztroskotali – tohle ze sebe v životě nedostanete, to ze sebe spíš dostanete život než tohle! Nechcete mi to vysvětlit? Neumím to vysvětlit. Neumím si vysvětlit, že odbory vlastnily prostřednictvím několika pseudofirem, které byly neformálně sdruženy ve formě nadace v Lichtenštejnsku, tohle nic v ničem, z ničeho na nic, totální nic a zase nic, vlastnily firmu Refco!, to si neumím vysvětlit: na jedné straně ti, kteří mají všechno, tedy odbory, na druhé straně ti, kteří neumějí vysvětlit, odkud to mají. Odkud brát? Odborářská organizace, která byla na pár měsíců dokonce většinovým vlastníkem Refca! Jak se něco takového mohlo stát? Hopla, jak se to přihodilo? Jak se může stát, že odborářská organizace vlastní kobylku, donutí ji k tomu, aby nezpívala, ačkoliv by to přece měla umět, zpívat jako cikáda, jako cvrček, co se posadil na rozpálenou troubu?, a pak ho ještě sežere jiná kobylka, které už je taky hrozně špatně, a přitom má před sebou ještě takové hory žrádla? Tenhle cvrkot, tenhle hrkot, tenhle jekot je často slyšet dál ještě i v břiše kočky! Musí zkoušet, co všechno leží v rámci jejích možností, tahle kobylka, chce přece banku rozsekat na třísky, ale až za pár let. Odborářská banka, která je zaměstnaná převodem malých peněz malých lidí těm rádobyvelkým, vždyť k tomu ji zřídili, kvůli tomu byly přece odbory založeny a vzkvétaly skvěle jako my při krásném horkém počasí. Tyhle odbory si teď sedí na lavičce před bankou a pohodlně jedí svačinku, na kterou si už ani netroufáme udělat čas! Jako rozverná čtverylka, vlastně kobylka nám spořádají celé naše jídlo, aspoň dočasně; podívejte se, existují lehká zaměstnání, a existují pseudozaměstnání, a mezitím existují lidi, kteří vážně pracují, aby nepřišli o své pravé zaměstnání, které pro ně ale není tím pravým. Ti, co se šetří, co byli ušetřeni, nemohou potlačit lehké zívnutí. Prosím dbejte nyní na zásady svědomitosti: pracujete se svými vlastními penězi, které mají konečně pracovat, nebo nepracujete vůbec, pak ale ani vaše peníze nepracují, a nejenom proto, že žádné nemáte. Nešli byste jim nijak zvlášť dobrým příkladem, ale neprovinili byste se tím ještě proti zásadám svědomitosti, protože ve vašich vlastních financích se nemá nikdo co hrabat, ani tehdy, když už je krupiór shrabuje z hracího stolu. Vaše škoda!, banka vyhrává vždycky, ale banka, ta přece pracuje s cizími penězi, ta taky vždycky vyhraje?, ne, banka dokonce dává ze svého!, tahle banka je pro nás až příliš dobrá, tahle banka je dobrá na všechno, ano, odbory taky, odbory se vydají z posledního, aby se nám odcizily jako peníze, které mělo v ruce až příliš mnoho odcizených lidí. Bude lepší, když je vyhodíte. Vy, ano vy!, budete vyhrávat teprve tehdy, až ve vás jiný člověk uvidí něco, co nejste. Přesně tak. Když uvidí, co jste, uteče pryč. Spekulant má teď zato, no, možná ne zrovna za tohle, v ruce vás. Ale jenom proto, že jste mu dal něco do ruky, a on pak ztratil všechno, vy jste tratil a on taky tratil a ztratil taky vás. Vy mu vůbec nechybíte! Za to vám teď chybí spousta věcí, které jste ovšem stejně nevládnul. Kdy si teď pořídíte novou sedačku a kdy se zařídíte? V tomto roce už ne! Svě plány na to, jak by se dalo vyhrát, nechcete vzdát. Polehčující okolnosti? Není to tak trochu směšné, že u manažera, který měl už v téhle realitě pohádkové příjmy, jehož odstupné je vyšší než celoživotní příjem většiny z jeho podřízených, znamená polehčující okolnost jenom to, že začne vést spořádaný život? Okolnost zlehčující trest? Tento muž byl v pozici, z níž si mohl povolovat zvyšování platu a výši odstupného skoro sám, proč by se měl namáhat s tím, že by kvůli svému obohacení páchal zločin? Spáchat tento odsouzeníhodný čin, ačkoliv to vůbec neměl zapotřebí, by mělo být považováno za přitěžující, nikoliv polehčující okolnost! Na druhou stranu je nutno zohlednit i námahu, kterou musel obžalovaný vynaložit, aby mohl tento zločin spáchat, neboť tato námaha jde zcela na úkor jeho volného času, na který měl takový dostatek peněz, že je ještě zvládl prohrát. Prohrál všechno. Tady se hraje. Hraje se jinde. Že to udělal pracovně, to lze taky považovat za polehčující okolnost. Přece nemusel, on přece vůbec nemusel, nemusel ty peníze přece prospekulovat, ani se nenamáhal je sám roztočit, nechal jiné, ať je roztácejí v odstředivkách na med, to je přece polehčující okolnost, nebo ne? Pokročilý věk se taky považuje za polehčující okolnost? Tak já teda nevím, když už se nedožije konce svého trestu, co to je vůbec za trest? Je to trest na nic. Chudák trest na to vždycky doplatí. V podstatě dostal trest smrti, ale nic se neří tak horké, jak se to uvaří. Činu se přece nedopustil pro vlastní obohacení, proto je irelevantní,

jestli to měl zapotřebí nebo ne, nemyslíte? Nedrží to moc pohromadě, rozsudek dlouho nevydrží. Nevydrží ani do další instance, zhroutl se už předem. Je to nemístný rozsudek. Lidé, kteří jiné lidi zabili nebo z nich udělali doživotní kripky, pak vlastně nejsou vůbec potrestáni! Podivné, že! Kde už netrestají lidi, kteří spáchali ony zmíněné zločiny? Nikde nezůstanou nepotrestaní. To není pravda. Když to není přitěžující, neznamená to, že je to polehčující. Když chcete polehčovat, tak předtím nesmíte nic přitížit. Pravda je už dost těžká sama o sobě, tu vám ale nemůžou připočítat jako polehčující okolnost. Copak vy neumíte počítat? S pravdou byste vážně neměl počítat, až stanete před soudem. Když řekneš ano, zůstaneš, když řekneš ne, pofrčíš domů. Vzpomínky mohou být kvalifikovány nanejvýš jako ochranná tvrzení, pokud nejsou k dispozici, ne na vlastní ochranu, ne, tahle tvrzení nemusí být chráněna, a vzpomínka by se měla pokud možno svěřit ochranářům přírody, ještě než úplně vymizí. Tato ochranná tvrzení soud nehodnotí, ani to, že hlavní viník nedělal všechno sám, ani nemohl!, to vyšumí do prázdna, to vyšumí do prázdna, tohle tvrzení, do prázdna, protože samozřejmě že obviněný přiděloval zakázky spodním poschodím, až pod tou tíhou praskly. Prostě se jim prolomila podlaha. Lupič se nikam nevlámal, zlámala se podlaha. Horní poschodí a penthouse a bazén se pak samozřejmě zřítily do propasti, která byla dílem lidských rukou, nevznikla následkem zemětřesení nebo tak, při pádu se strachem pomohly, bazén měl totiž výron a na konci tam zbyla jenom hromádka sutě, jenom obrovská hromádka sutě a kuchyň už je jenom studená. Ano, kuchyň dnes prostě bude studená. To všechno jenom kvůli penězům! Je toho už vážně moc. Ne, ne těch peněz. Trest jenom kvůli penězům je vážně dost vysoký, to i horší zločinci dostanou podstatně méně, ale někdy taky mají víc a dostanou ještě víc, to je nespravedlivé. Soud nemá žádné právo mstít se za něco takového, mstít se vůbec nemá, princip msty je nám cizí, nikdy jsme o něm neslyšeli!, neslýchané!, soud má vždycky pravdu, když soudí po právu, jen někdy rozsudek dlouho nevydrží, snad potom aspoň vydrží základ, na kterém je postavený, ne, ten taky ne?, ale ne, drží to!, a vezměte si tohle, přepadení na ulici se děje často taky jenom kvůli penězům. Často taky jenom kvůli penězům. Často jenom kvůli penězům. Na peníze se hraje jako na nějakou mandolínu nebo kytaru nebo tahací harmoniku, a pak se zase odloží a když se na ně chce hrát znovu, člověk si všimne, že to nebyl žádný nástroj, rozhodně žádný finanční nástroj, který by byl hoden svého jména. Každý si rád zazpívá, jenom ne před soudem a ne každému je dán celý hlas, někteří se musejí o hlasy dělit, sdílené utrpení je polovičním utrpením, ztracené peníze nebyly rozděleny, a pokud přece, tak potom nevím, kdo si je rozdělil, jsou teď jednou a pro vždy pryč a pryč a pryč. Jsem z toho teda celá pryč! Jsem, kdo jsem. Jsem, kde jsem. Jsem tím, kde jsem. Kde se tohle říká? Jsem tou, kde jsem. Jsem z toho ještě pořád celá pryč, ne, pryč jsem neutekla, jsem jenom normálně pryč! Peníze nejsou rozdělené, jsou nadobro pryč.